

Billy Elliot a l'andalusa

ROGER PASCUAL

Quan tenia 8 anys, Antonio Castro sortia del seu institut cordovès amb l'única meta d'acostar-se a una finestra. A través de les seves reixes seguia les classes d'una acadèmia de ball i intentava copiar els passos de la professora. Aquesta, després d'advertir la constància i la perícia d'aquest jove nascut a Algesires, va parlar amb els seus pares perquè el deixessin ballar.

Des d'aleshores, com si d'una versió andalusa de Billy Elliot es tractés, no ha parat de dansar. Primer va començar a guanyar concursos de sevillanes de dos en dos i, a poc a poc, es va anar obrint al flamenc i al clàssic fins a arribar a Los Gallos, el *tablaó* de Sevilla per on han passat, entre altres, Cristina Hoyos.

Enamorat de la capital andalusa, als seus 30 anys li va costar molt acceptar la proposta que li va fer Focus per integrar-se a *Los Tarantos*, el musical que es representarà a partir del 20 de setembre al BTM. La perspectiva de renunciar a la seva feina i deixar, com a mínim per tres mesos, casa seva i els amics se li feia molt dura. No va ser fins que una companya, Carmelilla Montoya, li va dir que també l'havien reclutat, quan es va decidir a fer les maletes per anar a Barcelona.

Tot i que no denota cap malícia, en la producció interpreta el Picao, el "dolent de la pel·lícula". "Per maldat, la que hi ha en el flamenc", afirma abans d'agrair "que a l'obra només hi hagi una rivalitat sana".

"No canto per als gossos ni tampoc de primera", reconeix Antoñete que, encara que mai havia cantat ni interpretat, ha suplert la seva falta d'experiència amb passió. Massa passió, com denota el seu dit immobilitzat, que gairebé es va trencar al picar-li contra el taló en un assaig.

Antonio Castro, a Barcelona, dijous passat